Dosarul:nr.2ac-32/24 Judecător: Gheorghe Stratulat
2-23065629-02-2ac-19012024

D E C I Z I E

26 martie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul

Nelea Budăi

Judecătorii Ina Dutca și Marina Anton

examinând apelul declarat de *****în procedura cererilor cu valoare redusă cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ,,BUGOR-SERVICE" S.R.L împotriva ,,MAGIC CAFFE A&D" S.R.L privind încasarea datoriei, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 27 octombrie 2023 prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă:

La 04 mai 2023, ,,BUGOR-SERVICE" S.R.L a depus cerere de chemare în judecată împotriva ,,MAGIC CAFFE A&D" S.R.L privind încasarea datoriei de 38 633 lei, a dobânzii de întârziere de 2 731,33 lei.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la 18 noiembrie 2022, între ,,BUGOR-SERVICE" S.R.L , în calitate de vânzător și ,,MAGIC CAFFE A&D" S.R.L , în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, reflectat prin factura fiscală seria nr. AAN5964575.

Menționează că ,,BUGOR-SERVICE" S.R.L , în calitate de furnizor a livrat pârâtului ,,MAGIC CAFFE A&D" S.R.L mai multe bunuri reflectate în conținutul facturii fiscale, în sumă de 58 633 lei.

Relevă că, în pofida faptului că marfa indicată în factura fiscală seria AAN5964575 din 18 noiembrie 2022, a fost transmisă pârâtului ,,MAGIC CAFFE A&D" S.R.L la 18 noiembrie 2022, iar prețul urma a fi achitat până la data de 19 decembrie 2022, obligația de plată a cumpărătorului nu a fost executată.

Susține că, în urma insistenței entității reclamante ,,BUGOR-SERVICE" S.R.L , a fost încheiat un acord între părți, prin care ,,MAGIC CAFFE A&D" S.R.L , s-a obligat să achite costul bunurilor în trei tranșe: 18.11.2022 - 20 000 lei; 18.12.2022 - 20 000 lei; 18.01.2023 -18 633 lei.

Accentuează că, pârâtul ,,MAGIC CAFFE A&D" S.R.L , și-a onorat obligațiile pecuniare parțial. Astfel, conform actului de verificare a decontărilor reciproce din 13 aprilie 2023, restanța pecuniară constituie 36 633 lei.

Evidențiază că, în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, ,,BUGORSERVICE" S.R.L , a expediat în adresa ,,MAGIC CAFFE A&D" S.R.L somații, solicitând achitarea

benevolă a datoriei, însă ultimii ignorând notificările primite. Alte tentative întreprinse de „BUGOR-SERVICE” S.R.L , în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, nu au dat rezultate.

Inter alia, reclamanta își motivează acțiunea în baza articolelor 775, 858, 861-862, 942, 1108 din Codul civil, prevederilor articolelor 38, 166-167, 174-178, 2762, 2764 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea din 11 mai 2023, cererea de chemare în judecată depusă de „BUGORSERVICE” S.R.L împotriva „MAGIC CAFFE A&D” S.R.L privind încasarea datoriei, a fost acceptată spre examinare, cu examinarea acesteia în formă scrisă, conform procedurii de examinare a cererilor cu valoare redusă, totodată, fiind respinsă cererea privind asigurarea acțiunii. (f.d 14-16).

Indică instanța de judecată că avizul de recepție a corespondenței, precum și scrisoarea cu cererea de chemare în judecată și anexele acesteia, expediate în adresa înregistrată a pârâtului „MAGIC CAFFE A&D” S.R.L au fost returnate de Oficiul poștal cu mențiunea ”nereclamat”. (f.d.20).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 27 octombrie 2023, cererea de chemare în judecată înaintată de „BUGOR-SERVICE” S.R.L, a fost admisă integral și s-a încasat de la„MAGIC CAFFE A&D” S.R.L în beneficiul „BUGOR-SERVICE” S.R.L datoria de 38 633 (treizeci și opt mii șase sute treizeci și trei) lei și dobânda de întârziere de 2 731,33 (două mii șapte sute treizeci și unu,33) lei și taxa de stat de 1 241 (o mie două sute patruzeci și unu) lei.

La 13 noiembrie 2023, în termen legal, *****a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 27 octombrie 2023, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de apel a indicat că la examinarea cauzei, s-a constatat că, prima instanță cu derogare de la normele art.276^3 CPC a examinat cauza civilă în procedura cererilor cu valoare redusă, pe când cauza urmează a fi examinată în procedură generală. Or, legislația procesuală civilă prevede suficient de clar principiile după care se derulează procesul civil, unele din ele fiind principiul contradictorialității şi disponibilității, explicând şi sensul acestora.

Indică că instanța nu a notificat în mod corespunzător *****, şi nici avocatul acestei, în pofida faptului că era indicat emailul şi telefonul, dar nu a citat si notificat prin intermediul poștei electronice sau telefonului despre necesitatea prezentării referinței și a probelor.

Astfel, instanța de fond a neglijat normele de drept procedural şi anume nu a garantat *****posibilitatea de a prezenta referința şi probele relevante care le deține şi alte date importante pentru soluționarea cauzei, precum şi de a participa la dezbaterile judiciare, de a înainta obiecții şi a da explicații.

Potrivit practicii judiciare Curţii Europene (cauza Russu contra Republica Moldova, cererea nr.7413/05 din 13.11.2008 M.OF. nr.67 din 03.04.09.), - „Curtea nu poate ignora că, în practică, instanțele judecătorești naționale nu acceptă în calitate de probă suficientă doar expedierea unei scrisori de către o instanță judecătoreasca, ci solicit dovada primirii acesteia."

În acest sens, se accentuează că necomunicarea în modul corespunzător de către instanța de fond a actelor de procedură către participanții la proces ar putea înfrânge principiul echității procedurii civile şi îngrădi în mod inacceptabil dreptul subiecților la un proces echitabil, contrar standardelor înserate în art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, invocă şi hotărârile Curţii Europene a Drepturilor Omului în spețele Godorozea şi Bucuria SA contra Moldovei din 06 octombrie 2009 şi, respectiv, 05 ianuarie 2010.

Afirmația instanței de fond precum că din actele cauzei rezultă ca, instanța a întreprins măsurile necesare pentru citarea legală a pârâtului, nu corespunde realității, contravine circumstanțelor cauzei.

Astfel, estimă concluzia instanței de fond de a examina cauza în lipsa referinței şi notificării părții, că este în contradicție cu art. 26 CPC.

Deci, instanța de apel nu a creat posibilități egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției fiecărei părţi în prezenta cauză civilă, asupra circumstanțelor de fapt şi de drept, astfel încât a favorizat intimata în raport cu apelanta *****

Analizând aceasta prevedere legală, constată ca apelanta a fost lipsită de posibilitatea egală de a-şi apăra poziția sa, astfel de către instanța fiind neglijat unul din principiile esențiale ale procesului civil - principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturi procedurale.

În circumstanțele enunțate şi ținând cont de faptul că *****nu i-a fost comunicată în modul prevăzut de lege acțiunea, şi notificarea de prezentare a referinței, fiind astfel prezente la caz încălcări de procedură ce afectează însăși substanța dreptului părților la un proces echitabil.

Conform art. 26 CPC, procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialității şi egalității părţilor în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile şi ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile şi mijloacele susținerii ei de sine stătător şi independent de instanță, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu pricina dată judecății şi de a-şi expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței. Instanța care judecă pricina îşi păstrează imparțialitatea şi obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Astfel, se remarcă că apelantul nu a avut parte de un proces echitabil, aşa după cum este garantat de art. 6 CEDO, or, potrivit jurisprudenței Curţii Europene, instanțele naționale trebuie să depună eforturi rezonabile pentru a convoca părțile la o audiere (cauza Babunidze vs Rusia).

În același context, Curtea a statuat că principiul contradictorialității şi principiul egalității armelor, care sunt strâns legate, constituie componente fundamentale ale conceptului de „audiere echitabilă” în sensul art. 6 §1 din Convenția principii care se aplică şi în sfera specifică de notificare a actelor juridice părților.

În cauza Grozescu vs Romania Curtea Europeană a menționat că părțile în proces trebuie să aibă posibilitatea să aprecieze şi să comenteze relevanța concluziilor şi argumentele părţii adverse, iar lipsa dezbaterii în contradictoriu constituie o încălcare a procesului echitabil.

Reieşind din normele procedurale enunțate, se constată că instanța de fond eronat a examinat cauza în procedură scrisă, contrar prevederilor art. 2763 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care stabilesc expres că prevederile Capitolul XXI1 „Procedura în cazul cererilor cu valoare redusă”.

Solicită instanței admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei mun. Chişinău din 27.10.2023, cu restituirea cauzei la rejudecare.

Studiind cererea de apel, Colegiul Civil consideră necesar a admite cererea de apel declarată în prezenta speță, cu casarea hotărârii instanței de fond și restituirea cauzei la rejudecare din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.385 lit.d) CPC, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul, să caseze integral hotărârea primei instanțe şi să trimită pricina spre rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu prevederile art.388 alin.(1) lit.b) CPC, hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă pricina a fost examinată în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

Potrivit art.276^2 CPC, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Conform prevederilor art.276^3 CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.

Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare.

Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă şi condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Conform art.276^4 CPC, instanța soluționează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești şi se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod.

Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.

Conform dispozițiilor art.118 alin.(3) şi alin.(5) CPC, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de

drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate. Astfel, în opinia instanţei circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii au fost determinate definitiv, reieşind din pretenţiile şi actele probatorii prezentate în şedinţa de judecată.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importantă pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându--se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Colegiul reține că în conformitate cu prevederile art.1 CPC, legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acțiuni civile, precum și a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod și de alte legi

Conform art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit alin.(2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

În temeiul art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Prevederile alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Alin.(3) indică statuează că dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Dispozițiile art.14 alin.(1) Cod civil indică că nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat.

Alin.(2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

În temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare.

Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă şi condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Colegiul Civil a constat din materialele cauzei că la 18 noiembrie 2022, între „BUGOR-SERVICE” S.R.L, în calitate de vânzător și „MAGIC CAFFE A&D” S.R.L , în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, reflectat prin factura fiscală seria nr. AAN5964575.

Reieșind din materialele cauzei și argumentele invocate de către apelant rezultă fără echivoc că apelantul *****solicitând casarea hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei la rejudecare a invocat faptul că nu a fost înștiințat legal, cu comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate pentru a se opune cu referință vizavi de sumele indicate de către creditorul urmăritor.

În conformitate cu prevederile art.239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate.

Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerințele despre pertinența lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.26 alin.(1), (2) CPC procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale.

Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile şi ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile şi mijloacele susținerii ei de sine stătător şi independent de instanță, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu pricina dată judecății şi de a-şi expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

În caz contrar, nerespectarea acestor obligații, care se regăsesc şi în principiile fundamentale a procedurii civile expuse la art. art. 9 și 26 Cod de procedură civilă, afectează atât aparențele de imparțialitatea obiectivă a instanței, cât şi cele de echitate a procesului judiciar.

Or, instanța de apel nu este în drept de a admite derogări de la prevederile legii și de a acorda facilități în detrimentul celorlalți participanți ai procesului. Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp un important impuls la adoptarea Convenției (Golder contra Regatului Unit al Marei Britanii, nr. 4451/70 din 21.02.1975, par. 34, f.d. 30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art. 31 alin. (2) al Convenției de la Viena cu privire la dreptul tratatelor din 23.05.1969, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile, potrivit prevederilor art. 12 Cod de procedură civilă.

Colegiul reține, că în circumstanțele speței, sacrificarea principiului preeminenței dreptului va avea inter alia drept efect defavorizarea procesuală a apelantei, deoarece asemenea acțiuni nu pot fi admise de către instanța de judecată decât în condițiile expres stabilite de lege, în caz contrar, acțiunile arbitrare ale instanțe sunt incompatibile testului de imparțialitatea obiectivă perceput de un observator informat şi dezinteresat. Imparțialitatea este esențială pentru îndeplinirea adecvată a funcției judiciare, ea privește nu doar hotărârea însăşi, ci şi întreg procesul, prin care se ajunge la aceasta (valoarea 2, principiile de la Bangalore privind conduita judiciară).

Mai mult decât atât, potrivit definiției date în jurisprudența CtEDO noțiunii de certitudine legală, se menționează inter alia că legislația națională trebuie să fie expusă cu o suficientă precizie pentru a oferi posibilitatea persoanelor de a-şi reglementa comportamentul în sensul posibilității obținerii unor ”consultații adecvate” de a prevedea în caz de necesitate la un nivel rezonabil, consecințele, ce pot surveni în rezultatul anumitor acţiuni (Sunday Times vs UK 26.04.1979, §49).

Certitudine legală impusă inter alia regulilor de procedură civilă în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează atât drepturile apelantului, cât şi ale intimatului, motiv din care instanța de judecată, nu este în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură civilă în vederea exonerării intimatei de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite a efectelor legale.

Conform dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curţii Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr. 2 din 19.01.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

Din considerentele expuse şi ținând cont de faptul, că hotărârea instanței este neîntemeiată și emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, iar motivele invocate de către apelant sunt întemeiate, Colegiul reiterează concluzia de a admite apelul cu casarea hotărârii instanței de fond

şi trimiterea cauzei la rejudecare, deoarece hotărârea nu este conformă prevederilor art. 239 Cod de procedură civilă.

La rejudecarea cauzei prima instanță urmează să țină cont de cele relatate în prezenta decizie, să întreprindă măsuri în vederea examinării cauzei conform competenței și să adopte o hotărâre temeinică și corectă.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.d), art.390 CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de *****

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 27 octombrie 2023, în cauză civilă la cererea de chemare în judecată depusă ,,BUGOR-SERVICE" S.R.L împotriva ,,MAGIC CAFFE A&D" S.R.L privind încasarea datoriei, cu restituirea pricinii la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
Nelea Budăi

Judecătorii
Dutca Ina

Marina Anton